

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา 702 "อันว่าจำนองนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าผู้จำนอง เอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนอง เป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับจำนอง

ผู้รับจำนองชอบที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนองก่อนเจ้าหนี้สามัญ มีพักต้องพิเคราะห์ว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจะได้โอนไปยังบุคคล ภายนอกแล้ว หรือหาไม่"

สาระสำคัญของสัญญาจำนองมีดังนี้

1. เป็นสัญญาระหว่างผู้จำนองกับผู้รับจำนอง โดยผู้จำนองอาจเป็นตัวลูกหนี้เองหรือบุคคลภายนอกก็ได้ ส่วนผู้รับจำนองคือ เจ้าหนี้ นั่นเอง เช่น ก.กู้เงิน ข. 1 ล้านบาท โดย ก.หรือ ค.บุคคลภายนอกนำเอาที่ดินจดทะเบียนจำนองที่ดินของ ก.หรือ ค.ไว้เป็นประกันการชำระหนี้เงินกู้

2. เอาทรัพย์สินตราไว้กับผู้รับจำนอง ทรัพย์สินที่จะทำสัญญาจำนองได้ ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์ สงหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษ เช่น เรือกำปั่น แพ สัตว์พาหนะ เป็นต้น หรือสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ซึ่ง กฎหมายหากบัญญัติไว้ในจดทะเบียนเฉพาะการ เช่น เครื่องจักร ตาม พรบ. จดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 มาตรา 5

ในนี้รายเดียวคู่สัญญาอาจตกลงกันนำทรัพย์สินมาจำนองเพื่อประกันการชำระหนี้ได้มากกว่าหนึ่งสิ่ง เช่น กู้เงิน 1 ล้านบาท นำที่ดิน 2 แปลงมาจำนอง ดังนี้

